

31980L0215

L 47/4

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

21.2.1980.

PADOMES DIREKTĪVA**(1980. gada 22. janvāris)****par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem**

(80/215/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīvu 77/99/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem ⁽²⁾, piemēro kopš 1979. gada 1. jūlija;

tā kā iepriekšminētā direktīva nebūs ieviešama pilnībā, kamēr Kopienas iekšējo tirdzniecību kavēs dalībvalstu atšķirīgās veselības prasības attiecībā uz gaļas produktiem; tā kā, lai novērstu šīs atšķirības, būtu jāpieņem kopīgi noteikumi šajā jomā;

tā kā, lai izvairītos no epizootisku slimību izplatīšanās ar gaļas produktiem, jānoteic, ka gaļai, no kuras gatavo dažus minētos gaļas produktus, jāatbilst veselības noteikumiem, kas piemērojami svaigai gaļai;

tā kā jā rūpējas, lai gaļas produktiem, kas neatbilst Kopienas tiesību aktiem, tajos paredzētais veselības marķējums netiktu piešķirts;

tā kā, ja veikta apstrāde, kas iznīcina visus dzīvnieku infekcijas slimību izraisītājus, tas jāuzrāda attiecīgā produkta veselības sertifikātā;

tā kā dalībvalstīm jābūt tiesīgām atteikties savā teritorijā laist brīvā apgrozībā gaļas produktus, kuros konstatēti lipīgu jeb infekcijas slimību izraisītāji vai kuri neatbilst Kopienas veselības noteikumiem;

tā kā kravas nosūtītājam pēc sava vai pārstāvja lūguma jābūt iespējai saņemt atpakaļ nosūtītos gaļas produktus, ja vien tas nav pretrunā veselības apsvērumiem;

tā kā, lai ieinteresētajām personām dotu iespēju izprast jebkura noteiktā aizlieguma vai ierobežojuma pamatojumu, šādu aizliegumu vai ierobežojumu cēloņi būtu jāpaziņo nosūtītājam vai tā pārstāvim, un, dažos gadījumos, arī nosūtītājvalsts kompetentām iestādēm;

tā kā gadījumā, ja izraisās strīds starp nosūtītāju un saņēmējvalsts kompetentām iestādēm, nosūtītājam būtu jānodrošina iespēja saņemt veterinārā eksperta atzinumu par aizlieguma vai ierobežojuma pamatotību;

tā kā dalībvalstīm jābūt tiesīgām aizliegt noteiktu gaļas produktu ieviešanu no dalībvalsts, kurā uzliesmojusi epizootiska slimība; tā kā atkarībā no šīs epizootiskās slimības veida un formas šādu aizliegumu var attiecināt uz gaļas produktiem, kas nāk no eksportētājvalsts teritorijas daļas, vai arī uz visiem šīs eksportētājvalsts gaļas produktiem; tā kā lipīgas jeb infekcijas slimības gadījumā, kas uzliesmojusi dalībvalsts teritorijā, ātri jāveic attiecīgi pasākumi, lai to lokalizētu; tā kā Kopienā jābūt vienotam viedoklim par šo slimību bīstamību un attiecīgiem aizsargpasākumiem;

tā kā, lai veicinātu paredzēto noteikumu īstenošanu, būtu jānosaka procedūra, kas nodrošinātu ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Pastāvīgās veterinārijas komitejas komisiju, kas nodibnāta ar Padomes 1968. gada 15. oktobra lēmumu ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 114, 11.11.1971., 40. lpp.

⁽²⁾ OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp.

⁽³⁾ OV L 255, 28.10.1968., 23. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva nosaka veselības prasības Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar gaļas produktiem.

2. pants

Šajā direktīvā vajadzības gadījumā izmantotas definīcijas, kas ietvertas 2. pantā Padomes 1972. gada 12. decembra Direktīvā 72/461/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu⁽¹⁾, (šī direktīva grozīta ar Direktīvu 78/54/EEK⁽²⁾), un Direktīvas 77/99/EEK 2. pantā.

Produktus, kas ir dabiski fermentēti un ilgi briedināti, uzskata par pilnībā apstrādātiem tikmēr, kamēr Padome pēc Komisijas priekšlikuma nav vienprātīgi grozījusi Direktīvas 77/99/EEK A pielikuma V nodaļas 27. panta b) apakšpunktā minētās normas,

3. pants

Visas dalībvalstis nodrošina to, ka Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētie gaļas produkti ir pagatavoti vai tajos ir:

— svaiga gaļa, kā noteikts 1. pantā Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvā 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu⁽³⁾ (jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 75/379/EEK⁽⁴⁾), kura atbilst direktīvas 72/461/EEK 3. un 4. pantā paredzētajām veselības prasībām,

— svaiga gaļa, kā noteikts 2. panta a) apakšpunktā Padomes 1972. gada 12. decembra direktīvā 72/462/EEK par veselības un veterinārās pārbaudēm problēmām, ievēdot lielopus, cūkas un svaigu gaļu no trešām valstīm⁽⁵⁾ (jaunākie grozījumi izdarīti ar direktīvu 77/98/EEK⁽⁶⁾), kas atbilst direktīvas 72/462/EEK veselības prasībām.

4. pants

1. Atkāpjoties no 3. panta pirmā ievilkuma un piemērojot 2. punktu, Kopienas iekšējai tirdzniecībai var paredzēt gaļas produktus, kas pilnībā vai daļēji pagatavoti no svaigas gaļas kā

noteikts direktīvas 64/433/EEK 1. pantā un kas atbilst direktīvas 72/461/EEK 5.a panta prasībām, kā arī tad, ja tie bijuši pakļauti vienam no šādiem apstrādes veidiem:

a) termiska apstrāde hermētiski noslēgtā tilpnē 300° vai augstākā temperatūrā pēc Fārenheita skalas, vai

b) gadījumos, kad svaiga gaļa iegūta no dzīvniekiem, kas nenāk no lipīgo slimību skartas saimniecības, kurai piemērojami aizlieguma pasākumi atbilstoši direktīvas 64/432/EEK 3. panta 2. punkta b) apakšpunktam:

i) termiska apstrāde, kas atšķiras no šā panta a) apakšpunktā minētās termiskās apstrādes un sasniedz vismaz 70 °C; vai

ii) ne mazāk kā 9 mēnešus ilgs dabiskās fermentācijas un briedināšanas process 5,5 kg un smagākiem šķiņķiem (gan ar kauliem, gan bez kauliem) ar šādiem parametriem:

— atomsvars nepārsniedz 0,93,

— pH vērtība nepārsniedz 6.

2. Visas dalībvalstis nodrošina to, ka:

a) šā panta 1. punktā minēto svaigo gaļu:

i) transportē un glabā atsevišķi vai citā laikā nekā 3. pantā minēto svaigo gaļu;

ii) lieto tikai tajos Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētajos gaļas produktos, kas minēti šā panta 1. punktā;

b) veselības sertifikātā, kas precizēts direktīvas 77/99/EEK A pielikuma VIII nodaļā, ciktāl tas nav pretrunā ar šīs apliecības 3. piezīmi, ir šāds teikums aiz virsraksta "Produktu veids": "Apstrādāts saskaņā ar direktīvas 80/215/EEK 4. panta 1. punktu".

5. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka gaļas produktiem, kas neatbilst 3. un 4. panta prasībām, nepiešķir direktīvas 77/99/EEK A pielikuma VII nodaļā paredzēto veselības marķējumu.

⁽¹⁾ OV L 302, 31.12.1972., 24. lpp.

⁽²⁾ OV L 16, 20.1.1978., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 172, 3.7.1975., 17. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 302, 31.12.1972., 28. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 26, 31.1.1977., 81. lpp.

2. Galamērķa valsts var aizliegt savā teritorijā laist apgrozībā gaļas produktus, ja konstatēts, ka nav izpildītas 3. un 4. panta prasības.

3. Šādos gadījumos galamērķa valstij pēc kravas nosūtītāja vai tā pārstāvja pieprasījuma jāļauj gaļas produktu kravu nosūtīt atpakaļ, ar noteikumu, ka tas nav pretrunā veselības apsvērumiem.

4. Galamērķa valsts kompetenta iestāde var dot rīkojumu iznīcināt kravu uz tās nosūtītāja, kravas saņēmēja vai viņu pārstāvju rēķina, neatlīdzinot šādi nodarītos zaudējumus no tās valsts līdzekļiem, kurā saskaņā ar šā panta 2. punktu aizliegta kravas laišana apgrozībā vai atkarībā no apstākļiem - no eksportētājvalsts vai tranzītvalsts līdzekļiem, ja tās nepieļauj kravas atpakaļnosūtīšanu.

5. Kompetentai iestādei saskaņā ar šā panta 2., 3. un 4. punktu pieņemtie lēmumi kopā ar to pamatojumu jāpaziņo kravas nosūtītājam vai viņa pārstāvim. Ja kravas nosūtītājs vai viņa pārstāvis pieprasa, šie lēmumi un to pamatojums viņam tūlīt rakstiski jāpaziņo, norādot spēkā esošajos normatīvajos aktos paredzētos tiesiskas aizsardzības līdzekļus, to formas, kā arī termiņu, kurā tos var izmantot. Lēmumi jāpaziņo arī eksportētājvalsts galvenajai kompetentajai iestādei.

6. pants

1. Šī direktīva neietekmē tos tiesiskas aizsardzības līdzekļus, kurus izmantojot, saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošiem likumiem var vērsties pret šajā direktīvā minēto kompetento iestāžu lēmumiem.

2. Gadījumos, kad saskaņā ar 3. un 4. pantu gaļas produktus nedrīkst laist apgrozībā, ikviena dalībvalsts kravas nosūtītājam dod tiesības saņemt veterinārā eksperta atzinumu.

Ikviena dalībvalsts nodrošina to, ka pirms kompetentas iestādes veic kādus citus pasākumus, piemēram, gaļas produktu iznīcināšanu, veterinārajam ekspertam ir iespēja noteikt, vai ir ievēroti 3. un 4. panta nosacījumi.

Veterinārajam ekspertam jābūt tādas dalībvalsts pilsonim, kas nav eksportētājvalsts vai saņēmējvalsts.

Pēc dalībvalstu priekšlikuma Komisija sastāda to veterināro ekspertu sarakstu, kuriem var uzdot sniegt šādus atzinumus. Pēc konsultēšanās ar dalībvalstīm Komisija pieņem vispārējus noteikumus, kas ir jāpiemēro šo atzinumu sniegšanas procedūrai.

7. pants

1. Ja, ievēdot kādā dalībvalstī gaļas produktus no citas dalībvalsts, draud izplatīties dzīvnieku slimības, attiecīgā dalībvalsts var veikt šādus pasākumus:

a) ja uzliesmojusi klasiskā mutes un nagu sērga, klasiskais cūku mēris vai Tešenas slimība, no tās dalībvalsts apgabaliem, kuros slimība parādījusies, var īslaicīgi aizliegt vai ierobežot to produktu ieviešanu, kas pagatavoti no tādu dzīvnieku gaļas, kuri inficēti ar minētām slimībām un kas nav apstrādāti ar vienu no 4. panta 1. punktā minētajām metodēm;

b) ja epizootiskā slimība izplatās vai ja konstatēts citas nopietnas un lipīgas jeb dzīvnieku infekcijas slimības uzliesmojums, var īslaicīgi aizliegt vai ierobežot no visas šīs valsts teritorijas ievest produktus, kas pagatavoti no tādu dzīvnieku gaļas, kuri inficēti ar minētām slimībām.

2. Ikvienai dalībvalstij tūlīt jāpaziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai par jebkuras šā panta 1. punktā minētās slimības uzliesmojumu un tās apkarošanai veiktajiem pasākumiem. Dalībvalstij tūlīt jāpaziņo tām arī par slimības izzušanu.

3. Pasākumi, ko dalībvalsts veikusi saskaņā ar šā panta 1. punktu, to atcelšana, kā arī šādas rīcības motivācija tūlīt jāpaziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru var nolemt, ka šajos pasākumos jāizdara grozījumi, jo īpaši, lai nodrošinātu koordināciju ar citās dalībvalstīs noteiktiem vai atceltiem pasākumiem.

4. Ja izveidojas šā panta 1. punktā paredzētā situācija un ja šķiet, ka arī pārējās dalībvalstīs jāpiemēro minētajā punktā paredzētie pasākumi, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti saskaņā ar 3. punktu, piemērotus noteikumus pieņem saskaņā ar 8. pantā paredzēto procedūru.

5. Izstrādājot šā panta 3. punkta otrajā daļā minētos grozījumus vai 4. punktā minētos noteikumus, lēmumu var pieņemt ar to pašu procedūru, ņemot vērā konkrēto slimību, apstrādes procesus, kuriem konkrētie produkti pakļauti, datumu, kurā izmantotā gaļa saņemta, un apstrādes laiku.

8. pants

1. Ja jāveic šajā pantā paredzētā procedūra, jautājumu iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai (še turpmāk "Komiteja"), kas nodibināta ar Padomes 1968. gada 15. oktobra lēmumu, tās priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma.

2. Dalībvalstu balsis Komitejā vērtē saskaņā ar Līguma 148. panta 2. punktu. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja divās dienās sniedz savu atzinumu par šiem pasākumiem. Atzinumus pieņem ar 41 balss vairākumu.

4. Ja pasākumi saskan ar Komitejas atzinumu, Komisija tos pieņem un tūlīt piemēro. Ja tie nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz priekšlikumu Padomei par pasākumiem, kas jāveic. Padome apstiprina pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja Padome 15 dienās pēc priekšlikuma iesniegšanas nav apstiprinājusi pasākumus, Komisija apstiprina plānotos pasākumus un tūlīt tos piemēro, ja vien Padome nav lēmusi pret tiem ar vienkāršu balsu vairākumu.

9. pants

Šis direktīvas 8. pantu piemēro līdz 1981. gada 21. jūnijam.

10. pants

Padome līdz 1980. gada 1. jūlijam pēc Komisijas priekšlikuma vienprātīgi lemj par visiem noteikumiem attiecībā uz cūku mēri, kuri sakarā ar dažiem gaļas produktiem iekļaujami šajā direktīvā, ņemot vērā pieņemtos lēmumus par Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu cūkgaļu.

11. pants

1. Padome pēc Komisijas priekšlikuma izstrādā veselības prasības, kas piemērojamas Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar svaigu mājputnu gaļu un šādas mājputnu gaļas importam no trešām valstīm.

2. Pirms 1. punktā minēto Kopienas noteikumu stāšanās spēkā valstu veselības noteikumi attiecībā uz to gaļas produktu importu, kuri daļēji vai pilnībā pagatavoti no svaigas mājputnu gaļas, joprojām ir piemērojami, kamēr tie atbilst Līguma vispārējiem noteikumiem.

12. pants

Kamēr nav ieviestas Kopienas dzīvnieku veselības direktīvas par 11. panta 2. punktā neminētu gaļas produktu importu no trešām valstīm, šo produktu importam piemērojami dalībvalstu nosacījumi nedrīkst būt izdevīgāki par tiem, kuri izriet no šīs direktīvas.

13. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai panāktu atbilstību:

— šīs direktīvas 3. panta otrajam ievilkumam direktīvas 72/462/EEK 32. panta 2. apakšpunktā paredzētajā laikā,

— šīs direktīvas pārējiem noteikumiem, vēlākais, līdz 1980. gada 31. decembrim,

un par to tūlīt informē Komisiju.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1980. gada 22. janvārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. MARCORA